

รายงานการวิจัย

ปัญหาในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน
โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี

**Problems In the Management of Early Childhood Education the Opinions of
Parents, School MuangPathumThani**

กรรณิกา ทองช้อย¹

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาระดับปัญหาในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี และ 2) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึง อนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี จำนวน 170คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้าน

ที่มีปัญหาการดำเนินการสูงสุด คือ ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ รองลงมาคือด้านหลักสูตรที่เหมาะสม ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการด้านการประเมินพัฒนาการ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้ปกครอง และด้านสภาพแวดล้อมตามลำดับ

2. ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน โดยภาพรวมไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบูรณาการการเรียนรู้ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่ต่างกัน

คำสำคัญ : ปัญหาการจัดการศึกษา, การศึกษาระดับปฐมวัย

Abstract

The study aims 1) to identify the problems in the management of early childhood education as perceived by the

¹ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

students' parents and 2) to compare the problems in the management of early childhood education as perceived by the students' parents in PathumThani School District. The sample of parents from Kindergarten 1 and Kindergarten 2 were 170 parents, to collect data used rating scale level 5. The reliability is equal to .98. The data were analyzed by percentage, mean and standard deviation and t - test.

Results of this study are:

1. At the primary level of education according to the opinions of parents. Northeastern School District Overall it was found that the most problematic operations is the integration of learning into the curriculum followed by appropriate curriculum, development activities, development assessment, relationship between teachers and parents, and environment respectively.

2. Parents with different levels of education, in the primary level, overall there is no differences. When considering in each aspect, it was found that the integration of learning has different significance statistic at level of .05. The other aspects do the same.

Keywords : Problems In the Education Management, Management of Early Childhood Education

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัยในปัจจุบัน พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มีการเตรียมความพร้อมอย่างจริงจัง ส่วนมากมุ่งเน้นในการสอนอ่านออกเขียนได้เพื่อแข่งขันกับโรงเรียนอื่นๆ โดยละเลยพื้นฐานทางการศึกษาของเด็กปฐมวัย ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการฝืนธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็กเนื่องจากเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่มีสมาธิในการเรียนรู้สั้น และการเรียนรู้ของเด็กจะอยู่ในรูปของการเรียนปนเล่น การทำกิจกรรมมากกว่า หากเด็กถูกบังคับจะทำให้เด็กไม่สามารถเรียนรู้ได้ดี นอกจากนี้ผู้ปกครองยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการจัดการศึกษา และการเตรียมความพร้อมของเด็ก คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, (2547:34) ซึ่งสอดคล้องกับคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, (2544 : 1) กล่าวว่า หากเด็กได้รับการพัฒนาไม่ถูกต้องจะทำให้พัฒนาการล่าช้า และเกิดภาวะชะงักงันได้ แม้จะได้รับการพัฒนาในระยะต่อมาก็ตาม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของผู้ปกครองโรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จัดการศึกษาระดับปฐมวัย ใน 6 ด้าน คือ 1) ด้านหลักสูตรที่เหมาะสม 2) ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการ 3) ด้านการบูรณาการเรียนรู้อ่านออกเขียนได้ 4) ด้านสภาพแวดล้อม 5) ด้านการประเมินพัฒนาการ 6) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้ปกครองเพื่อเป็นแนวทางที่จะพัฒนาการเรียนทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

ตลอดจนสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดีให้เกิดขึ้นภายในโรงเรียน ประกอบกับหลักการจัดการศึกษาที่ดีนั้นควรคำนึงถึงความคิดเห็นของผู้ปกครองด้วย เนื่องจากผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญ ในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนให้บุตรหลาน ซึ่งจำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนย่อมเป็นปัจจัยสำคัญต่อการอยู่รอดของโรงเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาจึงได้ศึกษาปัญหาในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี เพื่อให้ได้ข้อมูลนำไปพัฒนาคุณภาพ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อหาระดับปัญหาในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

สมมติฐานการศึกษา

การศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย

ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้มุ่งศึกษาปัญหาในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี โดยมีรายละเอียดของวิธีการดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงอนุบาลปีที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ในโรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี จำนวนทั้งหมด 280 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี จำนวน 280 คน โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ สิริชัย กาญจนวาสิ และคณะ(2537:106) โดยรวมได้ 170 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยใช้ระดับชั้นเรียนในการสุ่ม (Strata) ได้จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละระดับชั้นเรียน ดังนี้ ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 1 จำนวน 145 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 85 คน และผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 จำนวน 135 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 85 คน สุ่มผู้ปกครองนักเรียนในแต่ละระดับชั้นเรียน โดยวิธีการ

สุ่มอย่างง่าย (Simple randomsampling) จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างปรากฏ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ปกครองชั้น	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
อนุบาลปีที่ 1	145	85
อนุบาลปีที่ 2	135	85
รวม	280	170

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการสอบถามผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี มีลักษณะเป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของ ลิเคิร์ท แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

1. ผู้ศึกษาได้ศึกษาและค้นคว้าแนวทางการสร้างแบบสอบถามโดยยึดแบบสอบถามของ สุพรรณ มณีฤทธิ์มาปรับปรุง และกำหนดประเด็นของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามปฏิบัติการของตัวแปรที่ศึกษา

2. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

3. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ รศ.ดร.ทองหล่อ วงษ์อินทร์, นายดำรงค์ พันธุ์สวัสดิ์, นายวิชัย ปาละศักดิ์, นางจिरพงษ์ ศรีรุ่ง, นายสมาน บุญเหาะ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Inaxe of Iten Objective Congruence:IOC) ได้ค่า IOC ตั้งแต่.06 ถึง 1.00

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่ประชากรจำนวน 30 คน และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น .98

5. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาคั้งนี้ ผู้ศึกษาเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ผู้ศึกษาติดต่อขอหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยปทุมธานี ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี

2. ผู้ศึกษานำหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยปทุมธานี เสนอต่อผู้อำนวยการ โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากผู้ปกครองในการตอบแบบสอบถาม

3. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามไปพบกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ และอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถาม และเก็บแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

4. ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาศึกษาตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด หลังจากนั้นผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ผลข้อมูลและทดสอบค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ทำการวิเคราะห์ ดังนี้

1. แบบสอบถาม ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามได้นำมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง และแปลผลด้วยการบรรยาย

2. แบบสอบถาม ตอนที่ 2 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์โดยหา

ค่าเฉลี่ย(\bar{X})และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545:102-103)

3. การเปรียบเทียบปัญหาในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษาใช้สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย โดยการทดสอบค่า (t-test) เปรียบเทียบจำแนกตามระดับการศึกษา

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาปัญหาในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองโรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี ใน 6 ด้าน ผู้ศึกษาได้สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

1. ด้านบูรณาการการเรียนรู้ในสภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เด็กคิดค้นหาคำตอบด้วยตนเอง รองลงมา คือ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาต่างๆ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เด็กแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่让孩子มีส่วนร่วม จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามความสนใจของเด็ก จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีเรียนปนเล่น และจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามลำดับ

2. ด้านหลักสูตรที่เหมาะสมในสภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 7 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ จัดการศึกษา

เพื่อพัฒนาการใช้ภาษาให้ถูกวิธีรองลงมา คือ จัดการศึกษาเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม จัดการศึกษาเพื่อให้เด็กอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จัดการศึกษาเพื่อให้เด็กรู้จักการช่วยเหลือผู้อื่น จัดการศึกษาโดยให้เด็กลงมือกระทำงานด้วยตนเองจัดการศึกษาให้เด็กพร้อมที่จะเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น และจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาส่วนต่างๆของร่างกายอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

3. ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการในสภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ จัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ รองลงมา คือ จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง จัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ในการช่วยเหลือตนเองจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมสุขอนามัยของเด็กจัดกิจกรรมส่งเสริมการกล้าแสดงออกของเด็กจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กเขียนหนังสือได้ ถูกต้องสวยงาม จัดกิจกรรมส่งเสริมด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา จัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมของชุมชนตามลำดับ

4. ด้านการประเมินพัฒนาการ ในสภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ มีการประเมินพัฒนาการ โดยการสนทนากับผู้ปกครองรองลงมา มีการประเมินพัฒนาการของเด็กให้ผู้ปกครองทราบ ประเมิน

พัฒนาการเด็กอย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง จัดป้ายนิเทศแสดงผลงานเด็กตรวจสอบภาพเด็ก เพื่อประเมินพัฒนาการด้านร่างกายจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียนรู้มีการประเมินพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคล จัดพื้นที่ในห้องเรียนสำหรับเด็กทำกิจกรรมจัดห้องเรียนสะอาดสวยงามเป็นระเบียบ และมีการใช้วิธีการประเมินพัฒนาการเหมาะสมตามลำดับ

5. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้ปกครองในสภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ มีการเชิญผู้ปกครองมาร่วมประชุมรับทราบเกี่ยวกับเด็กรองลงมา คือ เชิญบ้านเด็กเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลของเด็กกับผู้ปกครอง ครูเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก ครูเอาใจใส่เด็กอย่างใกล้ชิด ประชาสัมพันธ์ข่าวสารของโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กแก่ผู้ปกครองครูอุทิศเวลาให้ผู้ปกครองและให้คำปรึกษาอย่างเต็มที่ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการเรียน ตามลำดับ

6. ด้านสภาพแวดล้อม ในสภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 6 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ มีการจัดอาคารเรียนที่มั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย รองลงมาคือมีการจัดเครื่องเล่นสนามที่แข็งแรงปลอดภัยมีการจัดห้องเรียนที่มีอุปกรณ์การเรียนการสอนเพียงพอมีการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

สะอาดปลอดภัยจัดศูนย์การเรียนรู้สำหรับเด็กให้เด็กทำกิจกรรมที่เพียงพอ มีการจัดแหล่งเรียนรู้รอบๆ โรงเรียนอย่างเหมาะสมและมีการจัดห้องน้ำ ห้องส้วมที่สะอาดถูกสุขลักษณะ อยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐาน ผลเปรียบเทียบระดับปัญหาในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย โดยภาพรวมไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความต่างกัน

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

อภิปรายผล

ผลการศึกษาศึกษาปัญหาของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

1. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการเรียนการสอนแบบบูรณาการ, (2552 : ออนไลน์) เป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในวิชาต่างๆ มากกว่าหนึ่งวิชาขึ้นไป เพื่อแก้ปัญหาหรือแสวงหาความรู้ ความเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทำให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความคิด

ประสบการณ์ ความสามารถ และทักษะต่างๆ ในเวลาเดียวกัน ทำให้ได้รับความรู้ความเข้าใจลักษณะองค์รวมและสอดคล้องกับการสอนแบบบูรณาการ, (วรรณศิริ เหลืองถกลไทย, 2552 : ออนไลน์) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงเนื้อหาความรู้ที่เกี่ยวข้องจากศาสตร์ต่างๆ ของรายวิชาเดียวกันหรือรายวิชาต่างๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความคิดรวบยอดของศาสตร์ต่างๆ มาใช้ในชีวิตประจำวันได้สำหรับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความสนใจ ความสามารถ โดยเชื่อมโยงเนื้อหาสาระของศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสามารถนำความรู้ ทักษะและเจตคติไปสร้างงานแก้ปัญหาและใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง

2. ด้านหลักสูตรที่เหมาะสม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ กรมวิชาการ, (2546 : 5 - 9) ได้กล่าวไว้ว่า การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสมพิจารณาจากวัยและประสบการณ์ของเด็ก โดยเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาเด็กทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์เดิมที่เด็กมีอยู่ และประสบการณ์ใหม่ที่เด็กจะได้รับต้องมีความหมายกับตัวเด็ก เป็นหลักสูตรที่ให้โอกาสทั้งเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาส และเด็กพิเศษได้พัฒนา รวมทั้งยอมรับในวัฒนธรรมและภาษาของเด็ก พัฒนาเด็กให้รู้สึกเป็นสุขในปัจจุบัน มิใช่เพียงเพื่อเตรียมเด็กสำหรับ

อนาคตข้างหน้าเท่านั้น และสอดคล้องกับ คำลี รักสุทธี, (2544 : 10) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรว่า เป็นมวลประสบการณ์ หรือกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน อันจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความรู้ ความคิด เจตคติ และการปฏิบัติในทิศทางที่พึงประสงค์

3. ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีการส่งเสริมให้เด็กได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาพัฒนาการ สามารถช่วยเหลือตนเองและแก้ไขปัญหาได้ สอดคล้องกับ บูฟอร์ด, (Buford, 1997 : 5688 - 4; อ้างถึงใน กนกรัตน์ เศษฐเจริญรัตน์, 2551 : 44) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนระดับปฐมวัย พบว่าสถานภาพของเด็กก่อนวัยเรียน จำเป็นต้องเริ่มพัฒนาโปรแกรมการเรียนอนุบาล การสอนในระดับปฐมวัย ควรจะได้เน้นพัฒนาการทางอารมณ์ จิตวิทยาเด็กเป็นสิ่งสำคัญที่สุด และลำดับต่อไปคือพัฒนาการทางด้านร่างกาย ควรมิกิจกรรมที่จะช่วยให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองให้มากที่สุด

4. ด้านการประเมินพัฒนาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ นกเนตร ธรรมบรร, (2549 : 17) กล่าวว่าไว้ว่าการประเมินพัฒนาการของเด็ก หมายถึงกระบวนการสังเกตการณ์บันทึก และรวบรวมข้อมูลจากผลงานและวิธีการที่นักเรียนทำ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจในการศึกษาถึงผลกระทบต่อนักเรียนเหล่านั้น การประเมินผลจากสภาพจริงจะไม่เน้นเฉพาะการ

ประเมินทักษะพื้นฐาน แต่จะเน้นการแสดงออก ที่เกิดจากการปฏิบัติงานตามสภาพจริง นอกจากนั้นยังเน้นการประเมินพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนที่เกิดจากการให้นักเรียนเป็นผู้ค้นพบข้อความรู้ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและร่วมจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินพัฒนาการทางสังคมของเด็ก เป็นการเล่นของเด็กแต่ละเหตุการณ์อาจจะให้เรื่องราวน้อยมากเกี่ยวกับตัวเด็ก อย่างไรก็ตามรูปแบบที่เกิดขึ้นซ้ำๆ กันจากการสังเกตหลายๆ ครั้ง จะช่วยให้ครูทราบถึงพัฒนาการทางอารมณ์ จิตใจ และสังคมของเด็กในการประเมินผลการพัฒนาการทางสังคมของเด็ก ครูควรทำการสังเกตเด็กในขณะที่เด็กกำลังมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน หรือขณะเล่นกลางแจ้ง มากกว่าการเลือกสังเกตเด็กในขณะที่เด็กเล่นคนเดียว นอกจากนั้นครูควรเอาใจใส่กับคำพูดที่เด็กแสดงออกเกี่ยวกับความรู้สึกระหว่างเพื่อน

5. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้ปกครอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ยาวพา เดชะคุปต์, (2542 : 118 - 119) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของครูปฐมวัยกับผู้ปกครองไว้ดังต่อไปนี้ เพื่อให้ผู้ปกครองเข้าใจลูกของตนเองได้ดีขึ้น และเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนชั้นเด็กเล็กของครูเป็นอย่างดี การติดต่อผู้ปกครองจึงเป็นเรื่องที่ต้องเตรียมการ ซึ่งครูอาจทำในลักษณะต่อไปนี้

1. ก่อนจะรับเด็ก ควรให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และแนวการเรียนการสอนชั้นเด็กเล็ก

2. พยายามหาโอกาสพูดคุยสนทนากับผู้ปกครองทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ถึงลักษณะพฤติกรรมทั้งที่เป็นปัญหาและไม่เป็นปัญหาของเด็ก ในขณะที่อยู่ที่โรงเรียนและอยู่ที่บ้าน การพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการอาจจะช่วยพบปะกับผู้ปกครองตอนเช้าหรือตอนเย็นเมื่อผู้ปกครองมาส่งและรับนักเรียน ส่วนการพูดคุยอย่างเป็นทางการ คือการจัดประชุมผู้ปกครองเป็นกลุ่มย่อยๆ อาจทำในช่วงปิดเทอมแล้วหรือระหว่างเทอมก็ได้

3. จัดเวลาและหาโอกาสให้ผู้ปกครองได้เข้าสังเกตการณ์การเรียนการสอน

4. จัดกิจกรรมให้ผู้ปกครองที่มีอาชีพและประสบการณ์ที่มีคุณค่าทางการศึกษาและสนใจมาพูดคุยเล่าประสบการณ์ให้นักเรียนฟัง เช่น ผู้ปกครองที่เป็นตำรวจ พ่อครัว แม่ค้า หรือคนกวาดถนน เป็นต้น

5. จัดผู้ปกครองอาสาสมัครเข้ามาช่วยเหลือกิจกรรมในโรงเรียนตามความถนัด เช่น ช่วยเลี้ยงดูเด็ก ปรุงอาหาร หรือทำของเล่นให้เด็ก

6. จัดทำเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนชั้นเด็กเล็กให้กับผู้ปกครอง

7. ไปเยี่ยมบ้านเด็กเพื่อพบปะสนทนากับผู้ปกครองของเด็กในยามปกติตลอดจนในยามเจ็บป่วยหรือเดือดร้อน

8. ด้านสภาพแวดล้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ กรมวิชาการ, (2540 : 101) ได้กล่าวว่าการจัด

สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนระดับก่อนประถมศึกษา มีความสำคัญต่อเด็กเนื่องจากธรรมชาติของเด็กวัยนี้ สนใจจะเรียนรู้กันกว่า ทดลอง และต้องการสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว ดังนั้นการจัดเตรียมสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมตามความต้องการของเด็ก จึงมีความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กมาก เด็กสามารถเรียนรู้จากการเล่นที่เป็นประสบการณ์ตรงที่เกิดจากการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 จึงจำเป็นต้องจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้สอดคล้องกับสภาพ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อส่งผลให้บรรลุจุดมุ่งหมายในการพัฒนาเด็ก โดยในการจัดสภาพแวดล้อมจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ความสะอาดปลอดภัย
2. ความมีอิสระอย่างมีขอบเขตในการเล่น
3. ความสะดวกในการทำกิจกรรม
4. ความพร้อมของอาคารสถานที่ เช่น ห้องเรียน ห้องน้ำห้องส้วม สนามเด็กเล่น
5. ความเพียงพอเหมาะสมในเรื่องขนาด น้ำหนัก จำนวน สีของสื่อและเครื่องเล่น
6. บรรยากาศในการเรียนรู้ การจัดและมุมประสบการณ์ต่างๆ
7. ผลเปรียบเทียบระดับปัญหาในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับ

การศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัย โดยภาพรวมไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบูรณาการการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความต่างกันสอดคล้องกับ ทัศนัญช แยมประยูร, (2549) ได้ศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียนพบว่างานบริหารงบประมาณและงานบริหารงานบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากการศึกษาปัญหาในการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง นักเรียน โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี ผู้ศึกษาค้นคว้ามีประเด็นเสนอแนะในการนำไปใช้ดังนี้

1.1. ด้านการบูรณาการการเรียนรู พบว่า ข้อที่มีปัญหาการดำเนินการมากที่สุดคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรูให้เด็กคิดค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ควรให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรูให้เด็กได้เคลื่อนไหว เล่นสำรวจ สังเกต ค้นคว้า คิดค้นหาคำตอบด้วยตนเองและจัดงบประมาณในการจัดหาสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย

1.2. ด้านหลักสูตรที่เหมาะสม พบว่า ข้อที่มีปัญหาการดำเนินการมากที่สุดคือ การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาการใช้ภาษาให้ถูกวิธีควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายเน้นการใช้ภาษาอย่างถูกวิธี และเหมาะสมกับวัยให้แก่เด็ก

จัดให้มีการอบรมหลักสูตรใหม่ ๆ ให้กับครูอยู่เสมอ

1.3. ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการ พบว่า ข้อที่มีปัญหาการดำเนินการมากที่สุดคือ จัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ ควรจัดงบประมาณในการตั้งหนังสือสำหรับเด็ก ให้เด็กได้อ่านและส่งเสริมทักษะการเขียนต่อไป

1.4. ด้านการประเมินพัฒนาการ พบว่า ข้อที่มีปัญหาการดำเนินการมากที่สุดคือ การประเมินพัฒนาการ โดยการสนทนากับผู้ปกครอง ควรมีการประเมินพัฒนาการของเด็ก โดยการสนทนากับผู้ปกครอง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ปกครอง และมีการแจ้งผลการประเมินพัฒนาการของเด็กให้ผู้ปกครองทราบพัฒนาการของเด็กว่าได้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่

1.5. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้ปกครอง พบว่า ข้อที่มีปัญหาการดำเนินการมากที่สุดคือ การเชิญผู้ปกครองมาร่วมประชุมรับทราบเกี่ยวกับเด็ก เพราะผู้ปกครองต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ไม่มีเวลามาร่วมประชุม ควรจัดให้ผู้ปกครองมีบทบาทกับทางโรงเรียนให้มากขึ้น ควรมีการเยี่ยมบ้านเด็กอยู่เป็นประจำ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้ปกครอง

1.6. ด้านสภาพแวดล้อมพบว่า ข้อที่มีปัญหาการดำเนินการมากที่สุดคือ การจัดการเรียนที่มั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย ควรจัดสรรงบประมาณเพิ่มในการสร้างอาคารเรียนที่แข็งแรง ปลอดภัยกับเด็ก

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษารั้ง ต่อไป

2.1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการศึกษาระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการ

จัดการศึกษาระดับปฐมวัยอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

2.2. ควรศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2540). คู่มือหลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540 (อายุ3-6ปี). กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- . (2546).คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี). กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กัญญนัช แยมประยูร.(2549).ศึกษาปัญหาการบริหารจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2.
- สำลี รักษุทธิ. (2544).หลักสูตรและการจัดการประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยธนบุรี.
- นภเนตร ธรรมบวร. (2544). การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เขาวพา เตชะคุปต์. (2542). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ:เอพี กราฟฟิกส์ดีไซน์ด์.